

**ΟΜΑΔΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΕ.ΜΕ.ΤΕ.
«ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΗΣ»**

**ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ:
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ (Μέλος Δ.Σ. ΚΕ.ΜΕ.ΤΕ.)**

ΟΜΑΔΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ (Μέλος Δ.Σ. ΚΕΜΕΤΕ)

Μέλη ΚΕΜΕΤΕ:

ΧΑΡΑΜΗΣ ΠΑΥΛΟΣ (Πρόεδρος ΚΕΜΕΤΕ)
ΛΟΥΖΙΩΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ (Αντιπρόεδρος ΚΕΜΕΤΕ)

Μέλη της Ομάδας Εργασίας:

Πλιάτσικα Κωνσταντίνα
Ψωμά Γιούλη
Δήμα Αλεξάνδρα
Χρα Κατερίνα
Φουγιαξή Πηνελόπη
Κανδρή Ματίνα
Χαρτζουλάκης Βασίλης
Μπρατσόλη Αντιγόνη
Καλαμάρα Έφη
Μαυροματάκη Δέσποινα
Μάρθα Σφαέλου
Νικολακοπούλου Ευτυχία

Εκπρόσωποι Ξενόγλωσσων Ενώσεων:

ΠΛΙΑΤΣΙΚΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (Αντιπρόεδρος Πανελ. Έν. Καθηγ. Γερμαν. Πανεπ. Εκπ.)
ΧΑΡΙΤΟΥ ΜΑΡΙΑ (Πρόεδρος ΠΕΚΑΔΕ)
ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΖΩΗ (Αντιπρόεδρος Συνδ. Καθ. Γαλλ. Πανεπ. Εκπ.)
ΚΟΥΤΣΟΥΔΑΚΗ ΕΝΤΖΥ (ΠΑ.ΣΥ.ΚΑ.ΓΑ.)

Συνεργάτες Εξ' αποστάσεως (μέσω email)

Πουλλά Ελένη (Πρόεδρος Ένως. Πτυχ. Αγγλ. Φιλολογ.)
Γατής Αποστόλης
Αποστόλου Βικτωρία

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΑ.....	4
Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.....	6
ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ.....	11
ΘΕΣΕΙΣ – ΑΠΟΨΕΙΣ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	11
ΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΑΣ	16
ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΓΛΩΣΣΕΣ.....	22

ΓΕΝΙΚΑ

Στη σημερινή εποχή, η εκμάθηση των Ξένων γλωσσών από τους μαθητές της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης μέσα στο Ελληνικό Δημόσιο σχολείο, είναι περισσότερο από ποτέ αναγκαία για πολιτικούς, κοινωνικούς και πολιτισμικούς λόγους.

Η γλωσσική καλλιέργεια, βρίσκεται σε συνάρτηση με τη συνολική μορφωτική επίδραση που ασκείται στις νεότερες γενιές και έχει σχέση όχι μόνο με τη διδασκαλία της γλώσσας, αλλά με το σύνολο των μαθημάτων που διδάσκονται στην εκπαίδευση. Είναι σε μεγάλο βαθμό υπόθεση ενδιαφερόντων και κινήτρων σχετικών με τη μόρφωση, που πρέπει να καλλιεργούνται παράλληλα μέσα και έξω από το σχολείο. Συνδέεται με ένα μορφωσιογόνο περιβάλλον, που μπορεί να παρακινεί στη μελέτη και να καλλιεργεί τη σκέψη και τη δημιουργικότητα των παιδιών. Αυτό όμως το περιβάλλον δεν μπορεί να προκύψει με αποσπασματικές και πρόχειρες παρεμβάσεις στο ωρολόγιο πρόγραμμα των σχολείων.

Το ενδιαφέρον της Πολιτείας πρέπει να στραφεί στην ακόλουθη κατεύθυνση. Το ζητούμενο είναι να αναβαθμιστεί συνολικά η εκπαιδευτική διαδικασία, να γίνουν τα σχολεία εστίες κριτικής σκέψης και δημιουργικής μάθησης, σε άμεση επαφή με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι σήμερα και οι σύγχρονες κοινωνίες. Και η αναβάθμιση αυτή περιλαμβάνει, βέβαια την υποχρέωση του κράτους να εξασφαλίσει σε όλα τα παιδιά, μέσω της δημόσιας εκπαίδευσης, τα εφόδια που είναι απαραίτητα για επαρκή ξενόγλωσση εκπαίδευση και όχι να εξαναγκάζει την ελληνική οικογένεια να τα αναζητά και να ακριβοπληρώνει σε ιδιωτικά φροντιστήρια.

Η άριστη δε εκμάθηση δύο ξένων γλωσσών μέσα στο Δημόσιο σχολείο, σε συνδυασμό με κρατική πιστοποίηση της αποκτηθείσας γνώσης, είναι το ελάχιστο που θα πρέπει να εξασφαλίζεται στους μελλοντικούς πολίτες της Ενωμένης Ευρώπης, όλων των κοινωνικών στρωμάτων.

Είναι, επομένως, αναγκαίος ο επανασχεδιασμός της Δημόσιας Ξενόγλωσσης Εκπαίδευσης με στόχο την ουσιαστική αναβάθμιση της διδασκαλίας των Ξένων γλωσσών στο σχολείο. Ένας σχεδιασμός μακροπρόθεσμος, σύμφωνος με τις οδηγίες και τις αρχές του Συμβουλίου της Ευρώπης που να διασφαλίζει την πολιτισμική και γλωσσική διαφορετικότητα, απέναντι στη «μονογλωσσία» και στον «μονοπολιτισμό», σε μια πολυπολιτισμική και πολυγλωσσική Ενωμένη Ευρώπη.

Προτάσεις

- **Συνολική αναθεώρηση του προγράμματος σπουδών** που παρέχεται σήμερα στη γενική εκπαίδευση (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια) καθώς και των βιβλίων και άλλων υλικών που υποστηρίζουν τη μαθησιακή διαδικασία, μέσα από ειλικρινή και ουσιαστικό διάλογο με τους αρμόδιους φορείς και λαμβάνοντας υπόψη τις επεξεργασμένες θέσεις της ΟΛΜΕ, των ενώσεων των ξένων γλωσσών και των άλλων φορέων της εκπαίδευσης.
- **Γενικό επανασχεδιασμό της Ξενόγλωσσης εκπαίδευσης στο Δημόσιο σχολείο**, σύμφωνα με τον οποίο οι μαθητές να διδάσκονται υποχρεωτικά, από την Πρωτοβάθμια έως και το τέλος της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, δύο Ξένες γλώσσες που θα επιλέγουν. Αυτός ο σχεδιασμός να στοχεύει, μετά από ένα ολοκληρωμένο κύκλο σπουδών, στην απόκτηση εκ μέρους των μαθητών γνώσεων και δεξιοτήτων όπως προβλέπει το Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς του Συμβουλίου

της Ευρώπης. Κατ' αυτόν τον τρόπο, **στο τέλος της 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, ο μαθητής να έχει αποκτήσει γνώσεις σε δύο Ξένες γλώσσες επιπέδου «κατώφλι B1»**, αυτό του ανεξάρτητου χρήστη της γλώσσας, έτσι ώστε να είναι σε θέση να επικοινωνεί με τους λαούς της Ευρώπης, να γνωρίσει τους πολιτισμούς τους, να συμμετέχει ισότιμα στην Ενωμένη Ευρώπη και να αποφεύγει τον κίνδυνο εγκλωβισμού σε μονοδιάστατα πολιτισμικά μοντέλα.

- **Μέγιστο αριθμό μαθητών ανά τμήμα τους 15.**

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

α. Ιστορικό Πλαίσιο

- Την δεκαετία 1850-60 η ξένη γλώσσα που θεσπίστηκε για διδασκαλία στα Ελληνικά Σχολεία ήταν η Γαλλική.
- Με Προεδρικό Διάταγμα εισήχθησαν το 1945 τα Αγγλικά ως ξένη γλώσσα στα Γυμνάσια.
- Το 1987 με Προεδρικό Διάταγμα μπορούσαν στα Πειραματικά Σχολεία να διδάσκονται 2 ή 3 ξένες Γλώσσες στα Δημοτικά.
- Το 1989 με Προεδρικό Διάταγμα εισήχθησαν τα Αγγλικά στην Δ, Ε, ΣΤ Τάξη του Δημοτικού Σχολείου.
- Το 1997 με Προεδρικό Διάταγμα υποχρεωτική διδασκαλία των Αγγλικών από Δ Δημοτικού μέχρι Γ Γυμνασίου.
- Τη σχολική χρονιά 1993-4 εισήχθησαν τα Γερμανικά ως 2 υποχρεωτική ξένη Γλώσσα επιλογής με τα Γαλλικά. Μέχρι τότε η Γερμανική Γλώσσα διδάσκονταν μόνο στα κλασσικά και πειραματικά Σχολεία.
- Το 1996-7 εισαγωγή 2-3 ξένων Γλωσσών στα Γυμνάσια και τα Λύκεια.
- Από 2003 τα Αγγλικά διδάσκονται υποχρεωτικά στην Γ Δημοτικού.
- Το 2005-6 εισήχθησαν πειραματικά τα Γαλλικά και τα Γερμανικά στην Ε' και ΣΤ' τάξη του Δημοτικού.
- Το 2006-7 υποχρεωτική διδασκαλία επιλογής της Γαλλικής ή της Γερμανικής γλώσσας στην Ε' Δημοτικού των 6/θέσιων και άνω Δημοτικών σχολείων. Για το 2007-8 επέκταση της διδασκαλίας και στην ΣΤ' Δημοτικού, με αναδιάρθρωση του αναλυτικού προγράμματος.

Οι μαθητές του Γυμνασίου διδάσκονται δύο ξένες γλώσσες την Αγγλική, ως Α' ξένη γλώσσα (ανεξάρτητα από τη διδασκαλία της στο Δημοτικό) και την Γαλλική ή Γερμανική ως Β' ξένη γλώσσα (παράλληλη διδασκαλία).

Η επιλογή της Β' ξένης γλώσσας γίνεται από το 2006-7 στην Ε' Δημοτικού και οι μαθητές τη συνεχίζουν και στις επόμενες τάξεις.

Η διδασκαλία της Αγγλικής γίνεται κατά επίπεδα γνώσης όπως ορίζεται με την Υπουργική Απόφαση Γ2/4230/12.7.96. Ο τρόπος εφαρμογής της Αγγλικής σε επίπεδα αφορά κάθε σχολική μονάδα χωριστά και πρέπει να αντιμετωπίζεται με τρόπο ώστε να μην παρακωλύεται η διδασκαλία των άλλων μαθημάτων. Για τη διαδικασία αυτή είναι αναγκαία η συμβολή των Σχολικών Συμβούλων σε συνεργασία με τους Διευθυντές και το σύλλογο διδασκόντων.

Στα Εσπερινά Γυμνάσια διδάσκεται ως ξένη γλώσσα μόνο η Αγγλική και δεν είναι υποχρεωτική η διδασκαλία της σε επίπεδα γνώσης.

Για τη δημιουργία τμημάτων παράλληλης διδασκαλίας ξένης γλώσσας ο ελάχιστος αριθμός που απαιτείται είναι 12 μαθητές.

Σε απομονωμένα Γυμνάσια της ηπειρωτικής και νησιωτικής χώρας και μετά από αιτιολογημένη έκθεση του Προϊσταμένου της Δ/σης μπορούν να λειτουργήσουν τμήματα και με 8 μαθητές.

Στα ΕΠΑΛ το μάθημα της Αγγλικής διδάσκεται στην Α' τάξη των Ημερήσιων ΕΠΑΛ 3 ώρες εβδομαδιαία και των Εσπερινών ΕΠΑΛ 2 ώρες εβδομαδιαία.

β. Οι Ξένες Γλώσσες στην υποχρεωτική Εκπαίδευση

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (Αγγλικά)		
Τάξεις	Διδακτικό υλικό	Ώρες διδασκαλίας
Γ' Τάξη	Από την εγκεκριμένη λίστα του ΥΠΕΠΘ	3
Δ' Τάξη	Funway 1	3
Ε' Τάξη	Funway 2	3
Στ' Τάξη	Funway 3	3

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (Γαλλικά – Γερμανικά)		
Τάξεις	Διδακτικό υλικό	Ώρες διδασκαλίας
Γ' Τάξη	Από την εγκεκριμένη λίστα του ΥΠΕΠΘ	
Δ' Τάξη		
Ε' Τάξη		2
Στ' Τάξη		2

Τα Αγγλικά στο Δημοτικό Σχολείο

Από τις 3 ξένες γλώσσες (Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά) που διδάσκονται οι μαθητές στο δημόσιο σχολείο, η Αγγλική ήταν η μόνη που διδάσκονταν και στο Δημοτικό Σχολείο.

Η Αγγλική γλώσσα διδάσκεται στο Δημοτικό από τη Γ' τάξη σε όλα τα σχολεία εκτός από τα 1θέσια, 2θέσια και 3θέσια, τα οποία είναι, κατά κανόνα, σχολεία απομακρυσμένων ή δυσπρόσιτων περιοχών. Στα σχολεία αυτά ο διορισμός εκπαιδευτικού Αγγλικής δεν είναι εφικτός, επειδή είναι αδύνατον ο εκπαιδευτικός αυτός να συμπληρώσει πλήρες ωράριο.

Ο αριθμός των δημοτικών σχολείων όπου διδάσκεται η αγγλική ανέρχεται σε 3.448, έναντι 2.789 που είναι τα ολιγοθέσια (περίπου 45% επί του συνόλου).

Για τη λύση του προβλήματος των ολιγοθέσιων δημοτικών σχολείων, το ΥΠΕΠΘ προωθεί την εφαρμογή του συστήματος της «εξ αποστάσεως» διδασκαλίας. Το συγκεκριμένο θέμα έχει ενταχθεί στο Γ' ΚΠΣ – 2ο ΕΠΕΕΑΚ: Ενέργεια 2.2.1 «Αναμόρφωση Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων και Εκπαιδευτικού Υλικού στη Α/θμια και Β/μια Εκπαίδευση», Κατηγορία Πράξεων Γ: «Πειραματικά Προγράμματα Εκπαίδευσης. Η προκήρυξη της Ενέργειας επίκειται και τελικός δικαιούχος θα είναι το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, με την υπ' αριθ. 7/2001 Πράξη του Τμήματος Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, ενέκρινε την εισαγωγή της Αγγλικής γλώσσας από την Γ' Δημοτικού ώστε να ενισχυθεί ο αριθμός των ωρών διδασκαλίας (3 ώρες την εβδομάδα).

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προωθεί τη διδασκαλία της ξένης γλώσσας σε μικρές ηλικίες. Στο πλαίσιο αυτό η Αγγλική γλώσσα διδάσκεται στην Α' και Β' τάξη σε μερικά από τα 28 πιλοτικά ολοήμερα σχολεία της χώρας

(http://www.pi-schools.gr/programs/oloimero/oloimero_03_05/pages/sxoleia.htm).

ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Αγγλικά		
Τάξεις	Διδακτικό υλικό	Ώρες διδασκαλίας
Α΄ Τάξη	Από την εγκεκριμένη λίστα του ΥΠΕΠΘ	3
Β΄ Τάξη		2
Γ΄ Τάξη		2

Γαλλικά-Γερμανικά		
Τάξεις	Διδακτικό υλικό	Ώρες διδασκαλίας
Α΄ Τάξη *	Από την εγκεκριμένη λίστα του ΥΠΕΠΘ	2
Β΄ Τάξη		2
Γ΄ Τάξη		2

*Στην Α΄ Γυμνασίου για την γερμανική γλώσσα διδάσκεται το σχολικό εγχειρίδιο «Deutsch - ein Hit 1».

Περισσότερα στοιχεία για την αντιστοίχιση των επιπέδων στο <http://www.pi-schools.gr/download/lessons/languages/english/efl-levels.doc>

Το Συμβούλιο της Ευρώπης
<http://www.coe.int/DefaultEN.asp#>

Τα Αγγλικά στο Γυμνάσιο

Οι μαθητές του Γυμνασίου εντάσσονται σε δύο επίπεδα (αρχαρίων και προχωρημένων) μετά από διαγνωστικό test που γίνεται το Σεπτέμβριο στην Α΄ Γυμνασίου. Δημιουργούνται έτσι δύο τμήματα όπου διδάσκεται η Αγγλική ταυτόχρονα σε δύο διαφορετικές αίθουσες με δύο διαφορετικούς καθηγητές/τριες ΠΕ6. Στο επίπεδο των αρχαρίων εντάσσονται οι αδίδακτοι μαθητές (δηλ. αυτοί που δεν παρακολούθησαν μαθήματα Αγγλικών στο Δημοτικό και προέρχονται από μονοθέσια / διθέσια και τριθέσια Δημοτικά όπου δε διδάσκονται τα Αγγλικά).

ΛΥΚΕΙΟ

Στην Α΄ τάξη 3 ώρες την εβδομάδα. Στην Β΄ και Γ΄ τάξη 2 ώρες την εβδομάδα για την πρώτη ξένη γλώσσα που διδάχτηκαν οι μαθητές στο Γυμνάσιο (2 ώρες επιλογής για την δεύτερη ξένη γλώσσα).

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ

Στον 1ο κύκλο Α΄ τάξη και Β΄ τάξη 2 ώρες Αγγλικά. Στον 2ο κύκλο ανάλογα με την ειδικότητα μάθημα επιλογής η ξένη γλώσσα σε ορισμένες ειδικότητες.

δ. Προτάσεις

- **Διδασκαλία των ξένων γλωσσών στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση με επίπεδα.** (1)
- **Επέκταση της διδασκαλίας της β΄ ξένης γλώσσας σε όλα τα Δημοτικά σχολεία από την Τετάρτη τάξη.**
- **Διδασκαλία των ξένων γλωσσών με παραπάνω ώρες διδασκαλίας στο ολοήμερο σχολείο και στη συνέχεια στην ενισχυτική διδασκαλία του Γυμνασίου.**
- **Διδασκαλία ξένων γλωσσών στα ΕΠΑ.Λ. και στις ΕΠΑ.Σ.,** όπως συμβαίνει στα Γενικά Λύκεια, και ο μαθητής να επιλέγει τη γλώσσα που επιθυμεί. Με

αυτό τον τρόπο δίνεται η ευκαιρία στους μαθητές της επαγγελματικής εκπαίδευσης να εξοικειωθούν με την ειδική ορολογία της ειδικότητας που έχουν επιλέξει.

- **Δημιουργία Εργαστηρίου Ξένων Γλωσσών (2)**

- (1) Εάν υπάρχουν στην ίδια τάξη μαθητές που έχουν διδαχθεί την ξένη γλώσσα λιγότερα ή και περισσότερα χρόνια από τους υπόλοιπους, ή που για διάφορους λόγους (φροντιστήριο, ιδιαίτερα, κ.α.) ξέρουν καλύτερα την ξένη γλώσσα, και τους έχεις όλους μαζί, τότε είναι αδύνατον να έχεις θετικά αποτελέσματα στη διδασκαλία της ξένης γλώσσας. Στο μάθημα αυτό είναι απαραίτητη η διαφοροποίηση των μαθητών κατά επίπεδα. Δεν μπορείς να έχεις τον αρχάριο και τον προχωρημένο μαθητή μαζί. Το πρόβλημα είναι γνώσεων γι' αυτό για να έχεις ουσιαστική απόδοση, χρειάζεται να είναι η τάξη κατά το δυνατόν ομοιογενής, να είναι δηλ. οργανωμένη κατά επίπεδα.
- (2) Η διδασκαλία των ξένων γλωσσών δεν μπορεί να νοηθεί χωρίς οπτικοακουστική στήριξη, δηλ. τη λεγόμενη **εκπαιδευτική τεχνολογία**: το μαγνητόφωνο, την εικόνα, τα «πολλαπλών μέσων» (multi media) εκπαιδευτικά προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών, κ.α. Θα πρέπει να κινητοποιηθούν όλα αυτά τα μέσα που συμπληρώνουν, προεκτείνουν και μεγιστοποιούν τις δυνατότητες ενός μαθήματος. Η δημιουργία του **εργαστηρίου ξένων γλωσσών** προϋποθέτει την κατάλληλη προετοιμασία του δασκάλου των ξένων γλωσσών ώστε να μπορεί να χρησιμοποιεί αυτή την εκπαιδευτική τεχνολογία.

ε. Το Συμβούλιο της Ευρώπης

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω του Συμβουλίου της Ευρώπης αναπτύσσει ενιαία γλωσσική εκπαιδευτική πολιτική κατά την τελευταία δεκαετία με τους ακόλουθους στόχους:

(α) την προστασία και την ανάπτυξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και πολιτιστικής ποικιλομορφίας της Ευρώπης ως πηγής αμοιβαίου πλούτου. Ο στόχος είναι να βοηθήσει τους Ευρωπαίους πολίτες να καταλάβουν, να αποδεχτούν και να σεβαστούν τις αξίες, στάσεις, συμπεριφορές, παραδόσεις και τα πιστεύω των άλλων. Μέσα από αυτό το ενιαίο πλαίσιο εκπαιδευτικής πολιτικής προστατεύονται οι γλώσσες οι τοπικές, οι ολιγότερο ομιλούμενες και των μειονοτήτων

(β) τη διευκόλυνση της κινητικότητας του ατόμου και την ανταλλαγή ιδεών. Ο στόχος είναι να βελτιωθεί η ανάπτυξη των δεξιοτήτων επικοινωνίας σε ποικίλες γλώσσες

(γ) την ανάπτυξη αρμονικής προσέγγισης διδασκαλίας, εκμάθησης και αξιολόγησης της γλώσσας βασισμένης σε κοινές αρχές. Ο στόχος είναι η προώθηση συνεργασίας μεταξύ των κρατών-μελών.

(δ) την προώθηση ευρέως φάσματος πολυγλωσσίας. Ο στόχος είναι να βοηθηθούν τα κράτη-μέλη να υποστηρίξουν όλους τους Ευρωπαίους πολίτες να επιτύχουν ένα βαθμό επικοινωνιακής ικανότητας σε δύο γλώσσες επί πλέον της μητρικής αρκετά νωρίς και ταυτόχρονα να συνεχίσουν να εμπλουτίζουν τη γνώση τους με τη δια βίου μάθηση.

Ο πρωταρχικός στόχος του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης σύμπνοιας μεταξύ των 46 κρατών-μελών του στη διαφύλαξη της ελευθερίας του ατόμου, της πολιτικής ελευθερίας και της εφαρμογής των νόμων, αρχές οι οποίες αποτελούν τη βάση της πραγματικής δημοκρατίας και οι οποίες αγγίζουν τις ζωές όλων των Ευρωπαίων με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Όλα τα κράτη-μέλη έχουν αναλάβει την υποχρέωση να καταστήσουν την ελευθερία, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και την ευημερία του ατόμου βασικές αρχές κυβερνητικής δράσης. Σήμερα, ο Οργανισμός εκφράζει την κοινή δέσμευση 800 εκατομμυρίων Ευρωπαίων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και την εφαρμογή του νόμου.

Πηγή: <http://www.coe.int/gr/portal/default.asp?L=GR>

Το Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς

Common European Framework of Reference (CEF)

<http://www.Komvos.edu.gr/Common%20European%20Framework.pdf>

Το Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς (CEF) είναι έκδοση του Συμβουλίου της Ευρώπης που παρέχει μια κοινή βάση περιγραφής γλωσσικών σκοπών, περιεχομένων, μεθόδων διδασκαλίας και αξιολόγησης στην Ευρωπαϊκή εκπαιδευτική πολιτική για τη διδασκαλία των ξένων γλωσσών και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για το σχεδιασμό, εφαρμογή και αξιολόγηση των Προγραμμάτων Σπουδών, των Προγραμμάτων Διδασκαλίας των ζωντανών / ξένων γλωσσών, των εξετάσεων, των σχολικών / διδακτικών βιβλίων και των προγραμμάτων κατάρτισης, εκπαίδευσης και επιμόρφωσης καθηγητών των ζωντανών / ξένων γλωσσών σε όλη την Ευρώπη. Το Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς καθορίζει τα επίπεδα επάρκειας καθιστώντας ικανή την εκτίμηση της προόδου κάθε μαθητή καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών του και τη σύγκριση των προσόντων του διευκολύνοντας έτσι την κινητικότητα των πολιτών στην Ευρώπη. Οι μαθητές μπορούν να αξιολογήσουν την πρόοδο τους και μόνοι τους μέσα από το Φάκελο Αξιολόγησης (Portfolio).

Common European Framework of Reference for Languages:
Learning, Teaching, Assessment
A GUIDE FOR USERS

Manual for Relating Examinations to the Common European Framework
<http://www.ealta.eu.org/conference/2004/ppt/takala14may.ppt>

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΘΕΣΕΙΣ – ΑΠΟΨΕΙΣ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η διαρκής ενημέρωση και εκπαίδευση των εκπαιδευτικών ξένων γλωσσών για τις νέες εξελίξεις της παιδαγωγικής επιστήμης, αποτελεί τη βασικότερη προϋπόθεση για τον εκσυγχρονισμό, την ανανέωση αλλά και τη βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Με το δεδομένο ότι σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει αναπτυχθεί γόνιμος διάλογος σχετικά με την αναγκαιότητα ανάπτυξης διαγλωσσικής δεξιότητας στο πλαίσιο της πολύγλωσσης και πολύ πολιτισμικής ευρωπαϊκής κοινωνίας, σκοπός της παρούσας προσπάθειας είναι να συμβάλει στη δημιουργία ενός ανοιχτού περιβάλλοντος συζήτησης για θέματα που αφορούν τη διαρκή εκπαίδευση των διδασκόντων, σε αντίθεση με την υπάρχουσα συνεχή επιμόρφωσή τους, μέσω προγραμμάτων τα οποία να ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες τους.

Πρωταρχικός στόχος, του κειμένου αυτού είναι να δώσει λύσεις και να εκφράσει προβληματισμούς για καίρια προβλήματα που άπτονται της επιμόρφωσης των ξενόγλωσσων εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

α. Διαρκής Εκπαίδευση και Συνεχής Επιμόρφωση

Καταρχήν, θα πρέπει να γίνει μια ξεκάθαρη διάκριση ανάμεσα στους όρους διαρκής εκπαίδευση και συνεχής επιμόρφωση.

Αφενός, η υπάρχουσα συνεχής **επιμόρφωση** είναι μια έννοια κάπως περιορισμένη την οποία θεωρούμε ότι πρέπει να συμπεριλάβουμε στην έννοια της διαρκούς εκπαίδευσης (θέση που περιλαμβάνει και την επιμόρφωση ειδικού χαρακτήρα και τη προώθηση γενικής παιδείας).

Οι σημερινές πρακτικές επιμόρφωσης φαίνεται να βασίζονται σε τρία κυρίαρχα κριτήρια:

1. την ανάγκη βελτίωσης του επιπέδου της βασικής κατάρτισης,
2. την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών για να ανταποκριθούν σε νέες ανάγκες,
3. την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που στοχεύει στην επίλυση προβλημάτων που εμφανίζονται μέσα στο σχολείο.

Στις περιπτώσεις αυτές, οι διδάσκοντες δεν συμμετέχουν σχεδόν καθόλου στη διαμόρφωση των προγραμμάτων επιμόρφωσής τους, αλλά καλούνται συχνά να υποστούν χωρίς αντίρρηση την «επιμόρφωση» σε ζητήματα που αποφάσισαν άλλοι.

Ο εκπαιδευτικός οφείλει να είναι καλά κατηρτισμένος για να μπορεί να διδάξει, δεδομένου ότι η διδασκαλία είναι μια εργασία ειδικού χαρακτήρα. Αυτή περιλαμβάνει μια καλή γνώση του αντικειμένου που θα διδαχθεί, τη δυνατότητα κατανόησης των προβλημάτων του διδασκομένου καθώς της δυναμικής της κοινωνίας μέσα στην οποία ζει ο μαθητής. Όλες αυτές οι γνώσεις θα βοηθήσουν τον εκπαιδευτικό στο να αναλάβει το ρόλο του «διαμεσολαβητή» γιατί κύρια αποστολή του είναι η μεσολάβηση με στόχο την αφύπνιση και την ανάπτυξη όλων των ικανοτήτων ψυχολογικού και κοινωνικού χαρακτήρα των διδασκομένων.

Πιο συγκεκριμένα πιστεύουμε ότι η διαρκής εκπαίδευση του διδάσκοντος πρέπει να του δίνει τη δυνατότητα:

1. να έχει πάντα την επιθυμία να επεκτείνεται σε πολλούς τομείς δραστηριοτήτων.
2. να χρησιμοποιεί όλα τα διαθέσιμα μέσα για να ενημερώνεται
3. να έχει πάντα συνείδηση των αναγκών του τόσο στο αντικείμενο του όσο και στον τομέα της παιδαγωγικής.

Στηριζόμενοι σε αυτή τη θεωρία πιστεύουμε ότι, θα πρέπει να προσαρμοστεί στο εκπαιδευτικό μας σύστημα μια πολιτική διαρκούς εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών η οποία θα πρέπει να διασφαλίζει την καλλιέργεια των τεχνικών της «δια βίου μάθησης» κατά τη διάρκεια της βασικής κατάρτισης τους. Επιπλέον, θα πρέπει να υπάρχουν τα μέσα που απαιτούνται για την εφαρμογή της αρχής της «δια βίου μάθησης» (π.χ. οι βιβλιοθήκες, η γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων των παιδαγωγικών ερευνών, η συμμετοχή των εκπαιδευτικών και των οργανώσεων τους στην έρευνα για την επίλυση των προβλημάτων που αναφύονται από τη συνεχή εξέλιξη της κοινωνίας κλπ).

Οι Υπεύθυνοι του εκπαιδευτικού συστήματος πρέπει να δίνουν στο σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας τη διαβεβαίωση ότι η διαρκής τους εκπαίδευση είναι ζήτημα άμεσης προτεραιότητας στηριζόμενη σε ποικίλα επιμορφωτικά προγράμματα πολύπλευρων δυνατοτήτων και διαφορών γνωστικών αντικειμένων σχεδιαζόμενα από τους διοργανωτές, τους επιμορφωτές καθώς και τους επιμορφούμενους.

Επιπλέον, προσπαθώντας στην εισήγησή μας αυτή να παρουσιάσουμε τις απόψεις μας για τη διαρκή εκπαίδευση των εκπαιδευτικών πιστεύουμε ότι συμπερασματικά τα βασικά σημεία των απόψεων μας είναι τα ακόλουθα:

- Θα πρέπει να μιλάμε για διαρκή εκπαίδευση αντί για απλή επιμόρφωση, η οποία δεν είναι παρά ένα υποσύνολο του πρώτου όρου.
- Θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε τη διαρκή εκπαίδευση των εκπαιδευτικών όχι απλώς ως επαγγελματιών αλλά ως ανθρώπινων όντων που πρέπει πάντα να μαθαίνουν.
- Θα πρέπει η βασική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών να αποτελεί μια στέρεη βάση για τη διαρκή τους εκπαίδευση.
- Θα πρέπει να επιμένουμε όλο και περισσότερο στην αυτομόρφωση και όχι απλώς στην παθητική αφομοίωση πληροφοριών σε επιμορφωτικά σεμινάρια.
- Θα πρέπει να αποτελεί ο εκπαιδευτικός το αντικείμενο και το υποκείμενο ταυτόχρονα κάθε προγράμματος που αφορά στη διαρκή του εκπαίδευση.
- Θα πρέπει να επιμένουμε ιδιαίτερα στη γενική καλλιέργεια χωρίς να αγνοούμε την επαγγελματική κατάρτιση.
- Οραματιζόμαστε, λοιπόν, μία ριζική αναθεώρηση του όρου «επιμόρφωση» και τη γέννηση μιας νέας φιλοσοφίας, μιας νέας πολιτικής και μιας νέας πρακτικής με βασικό σκοπό πάντα ο εκπαιδευτικός συνεχώς να μαθαίνει και να βελτιώνεται.

β. Φορείς Επιμόρφωσης - Προτάσεις

Όλες οι παραπάνω προτάσεις και κατευθύνσεις εμπλέκουν άμεσα όλους τους φορείς επιμόρφωσης οι οποίοι μέσω αλλαγών μπορούν να ελαχιστοποιήσουν τις οποιεσδήποτε αδυναμίες στον αποτελεσματικό τρόπο λειτουργίας τους, να γίνουν περισσότερο ευέλικτοι κι προσιτοί στο σύνολο των εκπαιδευτικών γλωσσών.

Βάσει αυτών των δεδομένων θα συνεχίσουμε την εισήγησή μας με την παρουσίαση η και την κριτική προσέγγιση των διαφόρων φορέων επιμόρφωσης με στόχο την αποτελεσματικότερη συνεισφορά τους στη συνεχή εκπαίδευση των διδασκόντων ξένων γλωσσών στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Ο θεσμός των ΠΕΚ και η Εισαγωγική Επιμόρφωση. Ξεκινώντας με το θεσμό των ΠΕΚ καταθέτουμε συγκεκριμένες προτάσεις που μπορούν, κατά τη γνώμη μας να βοηθήσουν στο επιμορφωτικό έργο.

Οι προτάσεις αυτές, που αφορούν στην πολιτεία και σε όσους εμπλέκονται, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο με την Επιμόρφωση συνοψίζονται ως εξής:

1. Ο προγραμματισμός και η υλοποίηση της Εισαγωγικής Επιμόρφωσης των νεοδιοριζόμενων εκπαιδευτικών να γίνεται έγκαιρα και πιο συστηματικά. Η α' φάση της Εισαγωγικής Επιμόρφωσης, δηλαδή, να γίνεται πριν ακόμη

αρχίσουν τα μαθήματα στο σχολείο (τελευταίο δεκαήμερο του Αυγούστου και πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου).

2. Επίσης η Εισαγωγική Επιμόρφωση να εφαρμοστεί και για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς με νομοθεσία, για όσους δηλαδή διορίζονταν ως αναπληρωτές για πρώτη φορά, ώστε να μην την κάνουν, όταν διοριστούν αργότερα ως μόνιμοι στη δημόσια Εκπαίδευση. Αυτό προϋποθέτει φυσικά ο διορισμός των αναπληρωτών να γίνεται έγκαιρα.
3. Να αυξηθούν οι ώρες Επιμόρφωσης όλων των φάσεων της Εισαγωγικής Επιμόρφωσης.

Η Επιμόρφωση των νεοδιοριζόμενων εκπαιδευτικών, σε ότι αφορά στη β' και γ' φάση της Εισαγωγικής Επιμόρφωσης, οφείλει να προγραμματίζεται πιο έγκαιρα, πιο συστηματικά και πιο μεθοδικά, να αποκτήσει περισσότερο εργαστηριακή και λιγότερο θεωρητική μορφή. Αυτό σημαίνει ότι:

- Δεν πρέπει να γίνονται οι δυο τελευταίες φάσεις της Εισαγωγικής Επιμόρφωσης την ίδια χρονική περίοδο η πολύ κοντά μαζί.
- Οι επιμορφούμενοι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να παρακολουθούν στη φάση της Εισαγωγικής Επιμόρφωσης πολλές διδασκαλίες έμπειρων συναδέλφων τους και να κάνουν οι ίδιοι αρκετές διδασκαλίες κατά τη διάρκεια της επιμόρφωσης τους.
- Στο τέλος αυτών των διδασκαλιών να ακολουθεί επισταμένη συζήτηση για τα προβλήματα που συνάντησαν στις διδασκαλίες με τους μαθητές.
- Ο θεσμός της Εισαγωγικής Επιμόρφωσης οφείλει να προσεχθεί ιδιαίτερα. Οφείλει να προσεχθεί και να συνδεθεί κυρίως με τη διδακτική πράξη και με το σχολείο. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την καθιέρωση της Πρακτικής Άσκησης στα Προγράμματα της Εισαγωγικής Επιμόρφωσης καθώς και με σεμινάρια εργασία κατά την οποία οι επιμορφούμενοι εκπαιδευτικοί θα ασκούνται σε συγκεκριμένες παιδαγωγικές, διδακτικές και κοινωνικές δεξιότητες.
- Να εφαρμοστεί και πάλι η Επιμόρφωση μέσω των Προαιρετικών Επιμορφωτικών Προγραμμάτων.
- Να επανέλθει σε ισχύ η υλοποίηση των Ταχύρρυθμων Υποχρεωτικών Επιμορφωτικών Προγραμμάτων, ώστε να ενημερώνονται αφενός οι εκπαιδευτικοί για τα καινούργια βιβλία, για τις νέες μεθόδους διδασκαλίας, για τη χρήση των νέων τεχνολογικών μέσων διδασκαλίας.
- Να αλλάξει ο σημερινός τρόπος χορήγησης βεβαίωσης παρακολούθησης Επιμορφωτικών Προγραμμάτων.
- Να αποσπαστούν στα ΠΕΚ, μέχρι να αποκτήσουν δικό τους στελεχιακό επιμορφωτικό δυναμικό, εκπαιδευτικοί που έχουν την πιστοποίηση ως Επιμορφωτές από το Υπουργείο Παιδείας και εμπειρία από την επιμόρφωση Ενηλίκων και να παραμένουν σε αυτά αρκετά χρόνια, ώστε να μπορούν τα ΠΕΚ να υλοποιούν και από μόνα τους Προαιρετικά Επιμορφωτικά Σεμινάρια σε νέα αντικείμενα.
- Να βοηθηθούν τα ΠΕΚ να ιδρύσουν Εργαστήρια, βιβλιοθήκες κλπ, ώστε να γίνουν ουσιαστικά επιμορφωτικές μονάδες και όχι μόνο τυπικά.

Το πρόγραμμα Lingua. Λαμβάνοντας υπόψη το σχετικό κεκτημένο του προγράμματος Lingua θεωρούμε ότι πρέπει, γενικά, να αναπτυχθούν και να ενισχυθούν τα προγράμματα γλωσσικής κατάρτισης στα κράτη μέλη, τόσο για τους μελλοντικούς καθηγητές γλωσσών (αρχική κατάρτιση) όσο και για τους ενεργειαί καθηγητές (συνεχής κατάρτιση).

Πρέπει εδώ να τονίσουμε ότι το Πρόγραμμα Lingua παρέχει ενίσχυση για τις ακόλουθες έξι φάσεις:

Δράση Α: Προγράμματα Ευρωπαϊκής Συνεργασίας για την επιμόρφωση των καθηγητών ξένων γλωσσών

Δράση Β: Ενδουπηρειακή επιμόρφωση στον τομέα της διδασκαλίας ξένων γλωσσών

Δράση Γ: Θέσεις βοηθού για μελλοντικούς καθηγητές ξένων γλωσσών

Δράση Δ: Ανάπτυξη μέσω διδασκαλίας και αξιολόγησης των επιδόσεων στις ξένες γλώσσες

Δράση Ε: Κοινά εκπαιδευτικά σχέδια για την εκμάθηση ξένων γλωσσών

Βάσει των αναφερθέντων, θα ήταν ευκαίριο να βελτιωθεί η ποιότητα της παρεχομένης κατάρτισης κυρίως:

- Φροντίζοντας ώστε το εν λόγω πρόγραμμα κατάρτισης να αποτελεί αντικείμενο παιδαγωγικής προετοιμασίας και να διαρκεί τουλάχιστον δυο βδομάδες.
- Δίνοντας έμφαση στη βελτίωση των ικανοτήτων ομιλίας της γλώσσας, στον προβληματισμό σχετικά με τη στρατηγική εκμάθησης και τη μεθοδολογία της διδασκαλίας γλωσσών, και την ενημέρωση των γνώσεων που αφορούν τον πολιτισμό της χώρας της οποίας τη γλώσσα διδάσκουν ή θα διδάξουν οι καθηγητές που παρακολουθούν τα προγράμματα κατάρτισης.
- Ευνοώντας την αποστολή στα κράτη μέλη και την υποδοχή στα σχολικά ιδρύματα φοιτητών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την ιδιότητα των βοηθών στο γλωσσικό τομέα, και καταβάλλοντας προσπάθειες ώστε να προτιμώνται οι μελλοντικοί καθηγητές γλωσσών.

Η ανοιχτή και εξ' αποστάσεως εκπαίδευση. Θεωρούμε απαραίτητο, στα πλαίσια της συνεχούς εκπαίδευσης/επιμόρφωσης των καθηγητών ξένων γλωσσών, να αναφερθούμε στην ανοιχτή και εξ' αποστάσεως εκπαίδευση. Η δράση αυτή στο πλαίσιο του προγράμματος ΣΩΚΡΑΤΗΣ προβλέπει χρηματοδοτική ενίσχυση για διακρατικά σχέδια, μελέτες, σεμινάρια και αλλαγές δραστηριότητες στον τομέα της ανοιχτής και εξ' αποστάσεως εκπαίδευσης.

Άλλοι φορείς. Στο σημείο αυτό θα αναφερθούμε σε διάφορους φορείς οι οποίοι πιστεύουμε ότι θα μπορούσαν να συνεισφέρουν θετικά στην συνεχή εκπαίδευση των διδασκόντων ξένων γλωσσών.

Σας παραθέτουμε ενημερωτικά:

- ΥΠΕΠΘ (Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σχέσεων) www.ypepth.gr
- ΙΚΥ (δράση Lingua) www.iky.gr
- Συμβούλιο της Ευρώπης www.coe.int
- Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών www.ifa.gr
- Γερμανικό Ινστιτούτο Γκαίτε www.goethe.de/athen
- Βρετανικό Συμβούλιο www.britishcouncil.gr
- Fulbright www.fullbright.org
- Francophonie www.francophonie.org

δ. Υποχρεωτική και προαιρετική επιμόρφωση

Όσον αφορά τις διάφορες μορφές συνεχούς εκπαίδευσης/επιμόρφωσης πιστεύουμε ότι πρέπει να καθιερωθούν διάφορες μορφές επιμόρφωσης ώστε όλοι οι εκπαιδευτικοί, ανάλογα με τις επιστημονικές και επαγγελματικές τους ανάγκες συνεχώς να επιμορφώνονται

Γι' αυτό το λόγο, διακρίνουμε την επιμόρφωση σε υποχρεωτική και προαιρετική. Κατά πρώτο λόγο, την υποχρεωτική επιμόρφωση οφείλει να τη παρέχει η πολιτεία και όλοι οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να την αποδέχονται.

Κατά δεύτερον, στην προαιρετική επιμόρφωση ο κάθε εκπαιδευτικός μπορεί να συμμετέχει οικειοθελώς και να συμβάλλει στην πραγματοποίησή της. Και αυτήν όμως η πολιτεία οφείλει να την ενισχύει.

Σας αναφέρουμε στη συνέχεια επιγραμματικά τις μορφές της υποχρεωτικής επιμόρφωσης που θεωρούμε αναγκαίες:

1. την εισαγωγική επιμόρφωση
2. την ετησία επιμόρφωση
3. τη περιοδική επιμόρφωση
4. την έκτακτη επιμόρφωση (βραχύχρονα σεμινάρια)
5. την ειδική επιμόρφωση στελεχών.

Αναφορικά με τις μορφές προαιρετικής επιμόρφωσης τις χωρίζουμε σε δυο μέρη:

1. τις προαιρετικές επιμορφώσεις που είναι τα σεμινάρια, οι συζητήσεις, οι διαλέξεις, τα συνέδρια και άλλες εκδηλώσεις που οργανώνονται από τους Συλλόγους των Διδασκόντων ενός οι περισσότερων συνεργαζομένων σχολείων, από τις επαγγελματικές και επιστημονικές ενώσεις των εκπαιδευτικών, από τους Σχολικούς Συμβούλους, από ομάδες εκπαιδευτικών με κοινά εκπαιδευτικά και κοινωνικά ενδιαφέροντα και την
2. Αυτοεπιμόρφωση: Θεωρούμε ότι η αυτοεπιμόρφωση του εκπαιδευτικού βελτιώνει την ποιότητα προσφοράς του, ανοίγει τους πνευματικούς του ορίζοντες και, γενικά προσφέρει ευρύτερη και υψηλότερη παιδεία, Αυτή γίνεται:
 - I. Με έντυπο υλικό(βιβλία, περιοδικά, οδηγίες χρήσης εκπαιδευτικού υλικού)
 - II. Μέσω αλληλογραφίας με οργανωμένα για το σκοπό αυτό παιδαγωγικά και επιστημονικά κέντρα
 - III. Με την παρακολούθηση διδασκαλιών και άλλων εκπαιδευτικών διαδικασιών, που πραγματοποιούνται από έμπειρους εκπαιδευτικούς του σχολείου
 - IV. Με την τηλεόραση, το ραδιόφωνο, το video
 - V. Με την συμμετοχή σε οργανωμένες εκπαιδευτικές εκδρομές στο εσωτερικό και στο εξωτερικό και
 - VI. Με τη συμμετοχή σε σεμινάρια, διαλέξεις και συζητήσεις με ευρύτερο εκπαιδευτικό, επιστημονικό, κοινωνικό και πολιτιστικό ενδιαφέρον.

ΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΑΣ

Το Κρατικό Σύστημα Πιστοποίησης Γλωσσομάθειας είναι ένα ενιαίο σύστημα αξιολόγησης και πιστοποίησης της γνώσης σύγχρονων γλωσσών, το οποίο οδηγεί στην απόκτηση του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας (Κ.Π.Γ.). Το σύστημα σχεδιάστηκε από ειδικούς επιστήμονες και τέθηκε σε εφαρμογή το 2003.

Η απόφαση της πολιτείας για την ανάπτυξη ενός ενιαίου συστήματος, μέσω του οποίου αξιολογείται το επίπεδο γνώσης και ικανότητας χρήσης μιας γλώσσας, πηγάζει από τη βούληση να προωθηθεί τόσο η κοινωνική όσο και η ατομική πολυγλωσσία στην Ελλάδα, να ενισχυθεί η εκμάθηση ξένων γλωσσών που θεωρείται προσόν για τη μορφωτική και επαγγελματική κινητικότητα εντός και εκτός της Ε.Ε., να αναγνωριστεί η γλωσσική ποικιλότητα στην ελληνική κοινωνία του σήμερα και, ακόμη, να πιστοποιηθεί η γνώση διαφόρων γλωσσών ως επαγγελματικό εφόδιο, ανεξάρτητα από τον τρόπο εκμάθησής τους. Πρόκειται, δηλαδή, για ένα εθνικό σύστημα εξετάσεων αξιολόγησης της γνώσης της γλώσσας- στόχου για την εξυπηρέτηση επικοινωνιακών αναγκών στην Ελλάδα και ευρύτερα στην Ευρώπη.

Το σύστημα αυτό πιστοποίησης, το οποίο επιχορηγείται από το κράτος, δεν έχει εμπορικό ενδιαφέρον και δεν συνεπάγεται υλικά οφέλη. Έχει δηλαδή κοινά στοιχεία και χαρακτηριστικά μόνο με αλλά κρατικά συστήματα πιστοποίησης, που στοχεύουν στην αξιολόγηση της γνώσης διαφόρων γλωσσών μέσω επαρκώς δοκιμασμένων και τυποποιημένων διαδικασιών.

Το Κ.Π.Γ. έχει ευρωπαϊκή διάσταση η οποία διασφαλίζεται και από τη σύνδεσή του με το Διεθνές Δίκτυο Συστημάτων Πιστοποίησης (International Certificate Conference I.C.C.). Έχουν, ήδη διαμορφωθεί σημαντικές προϋπόθεσης και προωθούνται οι διαδικασίες για την επίσημη αναγνώριση του από άλλες χώρες εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο ερευνητικό-εκπαιδευτικό έργο του σχεδιασμού των εξετάσεων εμπλέκονται ομάδες εργασίας ειδικών στον χώρο της ξενόγλωσσης εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων, οι οποίες συνεργάζονται με τα Πανεπιστημιακά Τμήματα Ξένων Γλωσσών και Φιλολογιών, υπό την επιστημονική εποπτεία μελών της Κ.Ε.Ε. Το έργο περιλαμβάνει την ανάπτυξη τράπεζας θεμάτων και την ανάλυση των αποτελεσμάτων της εφαρμογής των εξετάσεων με προοπτική την αξιολόγηση της εγκυρότητας και της εφαρμογής των εξετάσεων με προοπτική την αξιολόγηση της εγκυρότητας και της αξιοπιστίας τους. Περιλαμβάνει επίσης την επιμόρφωση των εξεταστών-βαθμολογητών, ώστε να καθοριστούν ενιαία τυποποιημένα κριτήρια. Οι εξεταστές-βαθμολογητές είναι καθηγητές ξένων γλωσσών που διαθέτουν ειδικά προσόντα.

α. Οι εξετάσεις για το Κ.Π.Γ.

Οι εξετάσεις για το Κ.Π.Γ. έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να μετρούν το επίπεδο ικανότητας χρήσης μιας γλώσσας σε διάφορες κοινωνικές περιστάσεις κατά τις οποίες κάποιος καλείται να μιλήσει, να ακούσει, να διαβάσει ή να γράψει στην ξένη γλώσσα, εντός ή εκτός του χώρου εργασίας ή των σπουδών του.

Συγκεκριμένα οι εξετάσεις για το Κ.Π.Γ. επιδιώκουν να διαπιστωθεί << τι μπορεί να κάνει ο υποψήφιος στη γλώσσα-στόχο>>σε προσδιορισμένες συνθήκες επικοινωνίας.

Το Ενιαίο Πλαίσιο Προγράμματος των Εξετάσεων του Κ.Π.Γ., είναι αναρμοσμένο με τις προδιαγραφές του Συμβουλίου της Ευρώπης και έτσι οι γενικοί και ειδικότεροι περιγραφικοί δείκτες χρήσης της γλώσσας είναι συναφείς με τους δείκτες του <<Κοινού Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς για τις Γλώσσες >>.

Οι εξετάσεις για το Κ.Π.Γ. απευθύνεται κυρίως σε άτομα άνω των 15 ετών, χωρίς όμως αυτό να είναι δεσμευτικό. Δικαίωμα συμμετοχής σε αυτές έχουν όλοι οι

έλληνες πολίτες ή ομογενείς, πολίτες της Ε.Ε. ή αλλοδαποί που ζουν, εκπαιδεύονται, εργάζονται στην Ελλάδα. Προϋπόθεση, όμως, είναι η βασική γνώση της ελληνικής γλώσσας από τους υποψηφίους.

β. Χρονοδιάγραμμα των εξετάσεων

Οι εξετάσεις για το Κ.Π.Γ. έχουν οριστικοποιηθεί για 2 περιόδους ετησίως: αρχές Μαΐου και μέσα Νοεμβρίου.

γ. Περιγραφικοί Δείκτες της Γνώσης της Γλώσσας-Στόχου¹

Οι υποψήφιοι αναμένεται να είναι σε θέση:

Γ2 Επίπεδο άριστης γνώσης	<ul style="list-style-type: none">▪ Να κατανοούν οτιδήποτε ακούνε ή διαβάζουν, αρκεί το προφορικό ή γραπτό κείμενο στη γλώσσα-στόχο να μην απαιτεί εξειδικευμένες γνώσεις.▪ Να κάνουν περίληψη των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε προφορικές ή γραπτές πηγές, αναπαράγοντας τα επιχειρήματα και τις εκτιμήσεις που εμπεριέχονται σε αυτές.▪ Να εκφράζονται με ευχέρεια και ακρίβεια για οποιοδήποτε θέμα τους αφορά, ακόμα και σε περιπτώσεις όπου απαιτείται μια σύνθετη δομή και σύνταξη γραπτού και προφορικού λόγου.
Γ1 Επίπεδο πολύ καλής γνώσης	<ul style="list-style-type: none">▪ Να κατανοούν κείμενα σχετικά μεγάλης έκτασης και υψηλού βαθμού δυσκολίας.▪ Να εκφράζονται με ευχέρεια σε διάφορες περιστάσεις επικοινωνίας, επιλέγοντας τα κατάλληλα για την περίπτωση λεκτικά σχήματα και το κατάλληλο ύφος.▪ Να χρησιμοποιούν τη γλώσσα με ευχέρεια ανάλογα με τις κοινωνικές, εκπαιδευτικές ή επαγγελματικές απαιτήσεις που τίθενται.▪ Να παράγουν ορθά δομημένο προφορικό και γραπτό λόγο, ακόμη και για πολύπλοκα θέματα, αποδεικνύοντας ότι έχουν την ικανότητα να διατυπώνουν πληροφορίες ή απόψεις σωστά και να οργανώνουν σύνθετο, συνεκτικό λόγο.
B2 Επίπεδο καλής γνώσης	<ul style="list-style-type: none">▪ Να κατανοούν τα κύρια σημεία κειμένων μέτριας δυσκολίας, επάνω σε διάφορα θέματα, ακόμα και αν περιλαμβάνουν αφηρημένες έννοιες ή ειδικές πληροφορίες που απαιτούν κάποιες τεχνικές γνώσεις.▪ Να συνδιαλέγονται με ευχέρεια και αμεσότητα, καθιστώντας τη συνομιλία με άλλους που έχουν

	<p>άριστη γνώση της γλώσσας-στόχου φυσική και απρόσκοπτη και για τις δυο πλευρές.</p> <ul style="list-style-type: none">▪ Να παράγουν προφορικό ή γραπτό λόγο σχετικά με διάφορα θέματα, εκφράζοντας άποψη και αναπτύσσοντας επιχειρηματολογία υπέρ ή κατά του υπό συζήτηση θέματος.
B1 Επίπεδο μέτριας γνώσης	<ul style="list-style-type: none">▪ Να κατανοούν την κεντρική ιδέα κειμένου, γραπτού ή προφορικού, σχετικού με διάφορα κοινωνικά θέματα, ζητήματα εργασίας, εκπαίδευσης, ψυχαγωγίας, κλπ.▪ Να χρησιμοποιούν τη γλώσσα σε συνθήκες που προσφέρονται για τη χρήση της, όπως κατά τη διάρκεια ταξιδιών ή διακοπών σε περιοχές όπου χρησιμοποιείται η γλώσσα-στόχος.▪ Να διατυπώνουν συνεχή και συνεκτικό προφορικό ή/και γραπτό λόγο πάνω σε θέματα που αφορούν το ευρύ κοινό, εκφράζοντας τις απόψεις τους γι αυτά, ή γύρω από προσωπικά θέματα, αναφερόμενοι σε εμπειρίες, σχέδια, φιλοδοξίες τους, κλπ.
A2 Επίπεδο βασικής γνώσης	<ul style="list-style-type: none">▪ Να κατανοούν συχνά χρησιμοποιούμενες εκφράσεις, προτάσεις και σημεία κειμένων που έχουν σχέση με καθημερινές εμπειρίες.▪ Να επικοινωνούν για απλά θέματα της καθημερινής ζωής, ανταλλάσσοντας πληροφορίες για τις συνήθειές τους, για ζητήματα άμεσης ανάγκης, για θέματα που αφορούν στην οικογένειά τους, την εργασία τους, τον χώρο διαβίωσής τους, κλπ.▪ Να περιγράφουν απλές καθημερινές καταστάσεις που αφορούν τους ίδιους και το άμεσο περιβάλλον τους.
A1 Επίπεδο στοιχειώδους γνώσης	<ul style="list-style-type: none">▪ Να κατανοούν και να χρησιμοποιούν απλές φράσεις γραπτά και προφορικά για να ικανοποιήσουν συγκεκριμένες καθημερινές ανάγκες τους.▪ Να παρέχουν πληροφορίες για πρόσωπα (τόσο για τον εαυτό τους όσο και για άλλα άτομα), πράγματα και καταστάσεις, να κάνουν απλές ερωτήσεις σχετικά με θέματα της καθημερινότητας▪ Να επικοινωνούν για απλά ζητήματα της καθημερινής ζωής, υπό την προϋπόθεση ότι οι άλλοι μιλούν αργά και κατανοητά, και είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν, εάν παραστεί ανάγκη.

¹ Η περιγραφή των 6 επιπέδων στηρίζεται στις προδιαγραφές του Κοινού Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς για τις Γλώσσες, αλλά έχει προσαρμοστεί για τις απαιτήσεις του Κ.Π.Γ.

δ. Προτάσεις

Σύνδεση Κ.Π.Γ. με το δημόσιο σχολείο

- Το πρόγραμμα σπουδών των ξένων Γλωσσών στη δημόσια εκπαίδευση να έχει άμεση συνάρτηση με τα επίπεδα όπως ορίστηκαν από το κοινό Ευρωπαϊκό πλαίσιο αναφοράς για τις γλώσσες. Δηλαδή να υπάρξει Ενιαίο Πρόγραμμα Σπουδών για τις ξένες γλώσσες από το Δημοτικό μέχρι το Λύκειο (δηλαδή, τελειώνοντας το δημοτικό ένας μαθητής να έχει τις γνώσεις του επιπέδου A2 και κάποιος που θα τελειώνει το γυμνάσιο να έχει τις γνώσεις του επιπέδου B1). Έτσι χωρίς να δώσει τις ειδικές εξετάσεις για κάποιο πιστοποιητικό γλωσσομάθειας να βρίσκεται σε ένα επίπεδο. Θα πρέπει τελειώνοντας κάθε βαθμίδα βάσει του Ενιαίου Προγράμματος Σπουδών να έχει καλύψει συγκεκριμένη ύλη που θα αντιστοιχεί σε συγκεκριμένα επίπεδα του πλαισίου αναφοράς. Παράλληλα όποιος μαθητής επιθυμεί να πιστοποιεί τις γνώσεις του αυτές να συμμετέχει στις εξετάσεις και να αποκτά το αντίστοιχο πιστοποιητικό.
- **Θα πρέπει να διδάσκονται δύο ξένες γλώσσες από την Τετάρτη Δημοτικού.**
- **Η διδασκαλία των ξένων γλωσσών να επεκταθεί στο ολοήμερο σχολείο (δημοτικό) και στην ενισχυτική διδασκαλία (γυμνάσιο).** Θα πρέπει να γίνεται σε ολιγάριθμα τμήματα με εφαρμογή επιπέδων.
- Το πιστοποιητικό γλωσσομάθειας να αποτελεί σημαντικό παράγοντα για διορισμό.
- Η επιμόρφωση τόσο των συναδέλφων ειδικότητας που θα κληθούν να στελεχώσουν τα εξεταστικά κέντρα όσο και των συναδέλφων που θα συμμετάσχουν στα βαθμολογικά κέντρα κρίνεται απολύτως απαραίτητη, ώστε ο θεσμός να ισχυροποιηθεί με διάρκεια και συνέπεια.

ε. Πληροφορίες

Το ΥΠΕΠΘ έχει θεσμοθετήσει το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας (ΦΕΚ 2740 / 16-9-90, αρ. φύλλου 186). Οι πρώτες εξετάσεις στην Ιταλική και Γαλλική έγιναν στις 11 και 12 Απριλίου 2003.

ΥΠ.Ε.Π.Θ. : Δ/ση Πιστοποίησης της Γνώσης Ξένων Γλωσσών

Ανδρέα Παπανδρέου 37

Μαρούσι 15-180,

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 210 344 2000.

E-mail: t13pxq1@ypepth.gr

http://www.ypepth.gr/el_ec_category2056.htm

στ. Τα άλλα Διπλώματα και Ινστιτούτα Ξένων Γλωσσών

Γλώσσα	Ινστιτούτο	Ίδρυση	Διπλώματα
Αγγλικά	Βρετανικό Συμβούλιο	1940	<ul style="list-style-type: none">• Lower• Advanced• Proficiency

Γαλλικά	Γαλλικό Ινστιτούτο	1938	<ul style="list-style-type: none"> • Delf 1 • Delf 2 • Dalf
Γερμανικά	Ινστιτούτο Γκαίτε	1956	<ul style="list-style-type: none"> • Grundstufe • Mittelstufe • Kleines Sprachdiplom • Grosses Sprachdiplom
Ιταλικά	Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο	1950	<ul style="list-style-type: none"> • Diploma • Superiore
Ισπανικά	Ινστιτούτο Θερβάντες	1976	<ul style="list-style-type: none"> • Inicial • Basico • Superior

ζ. Αντιστοιχία επιπέδων γλωσσομάθειας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠ/ΔΕΥΞΗ	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ - CEF			ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ (ενδεικτική αντιπαραβολή)	
Α/θμια & Β/θμια Εκπαίδευση	Επίπεδο γλωσσομάθειας ↓			Πιστοπ/τικά Cambridge	Φροντιστή ρια
Τάξεις ↓	Αναλυτική διαβάθμιση ↓	Επίπεδο - Level ↓	Ονομασία ↓	↓	Τάξεις ↓
Γ' Δημ	A1 -				
Δ' Δημ					Προκαταρκτική Α
Ε' Δημ	A1+	L0	Εισαγ ωγικό		Προκαταρκτική Β
ΣΤ' Δημ	A2-				Κανονική Α
Α' Γυμν.	A2+	L1	Στοιχειώδεις	Waystag e	Κανονική Β
Β' Γυμν	B1-				Κανονική Γ
Γ' Γυμν	B1+		Βασικό	Threshol d	Κανονική Δ
Α' Λυκ.	B2-	L2			Κανονική Ε
Β' Λυκ	B2+	L3	Μέσο	Vantage	Κανονική FCE

Γ' Λυκ

Γ' ΤΕΕ

C1-		Independent User	
C1+	L4	Προχωρημένο Competent User	
C2-			
C2+	L5	Άριστη γνώση Good User	

	Κανονική FCE
CAE	Κανονική CAE
	A' Proficiency
CPE	B' Proficiency

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΓΛΩΣΣΕΣ*

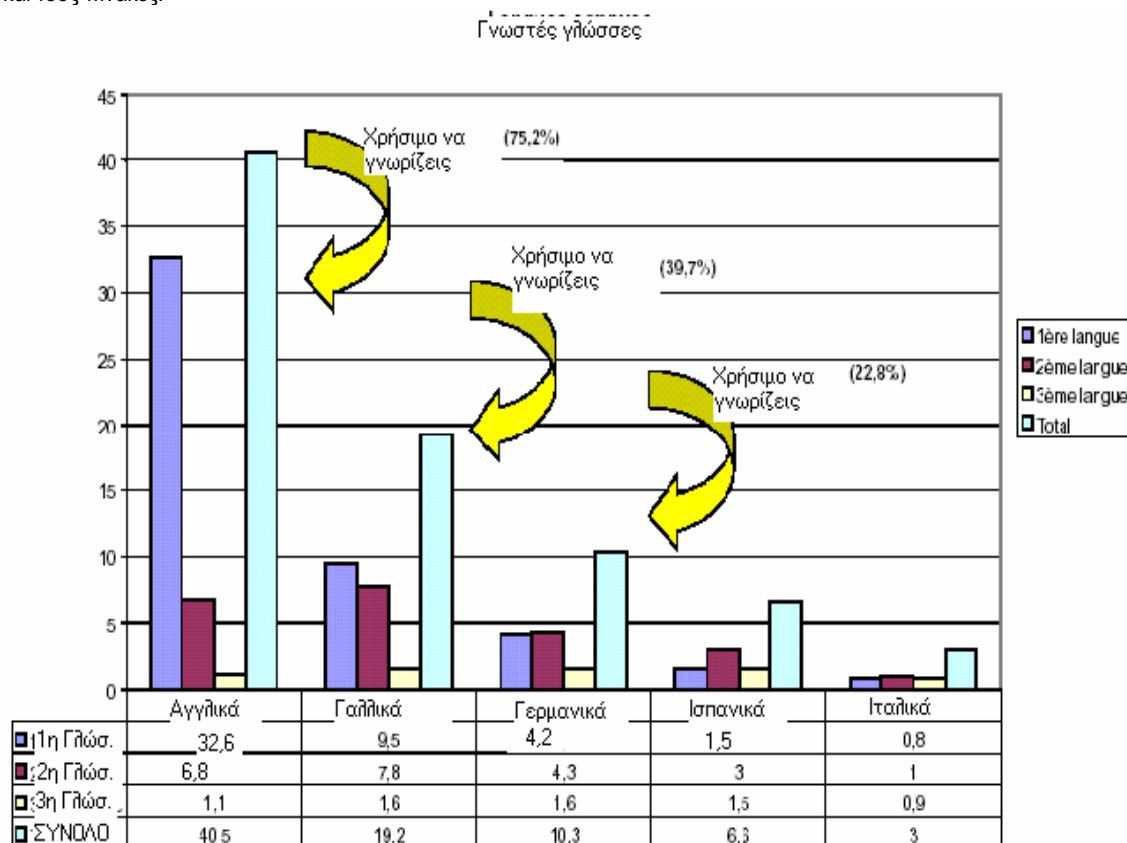
Αυτή η ειδική σφυγμομέτρηση το ευρωβαρόμετρο έχει πραγματοποιηθεί μέσα στο σύνολο των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα του πληθυσμού ερωτήθηκε σε κάθε χώρα. Στο σύνολο, πάνω από 15.900 πολίτες, έδωσαν την άποψή τους και παρουσίασαν την εμπειρία τους όσον αφορά το περίπλοκο θέμα των γλωσσών (1).

α. Μητρική γλώσσα

Συνήθως σε κάθε χώρα, η γλώσσα που υποδεικνύεται πιο συχνά ως μητρική είναι η εθνική γλώσσα. Τα μεγαλύτερα ποσοστά παρατηρούνται στην Πορτογαλία, που το 100% των ερωτηθέντων, δήλωσαν ότι η μητρική γλώσσα τους ήταν τα πορτογαλικά, όπως στην Ελλάδα και Ιταλία, που το 99% των ερωτηθέντων δήλωσαν και αυτοί πως η μητρική τους γλώσσα ήταν αντίστοιχα τα ελληνικά και τα ιταλικά.

Γνωστές ξένες γλώσσες και χρησιμότητά τους

(1) Οι αριθμοί που εμφανίζονται μέσα στο κείμενο έχουν στρογγυλοποιηθεί. Οι ακριβείς αριθμοί εμφανίζονται μέσα στα γραφικά και τους πίνακες.

Το 53% των Ευρωπαίων δηλώνουν ότι γνωρίζουν τουλάχιστον μια ευρωπαϊκή γλώσσα εκτός από την μητρική γλώσσα. Το 26% δηλώνει ότι μπορεί να μιλήσει δύο ξένες γλώσσες.

Εκτός από τη μητρική γλώσσα, αυτή που είναι πιο γνωστή στους Ευρωπαίους, είναι τα αγγλικά(41%), ακολουθούν τα γαλλικά (19%), τα γερμανικά (10%), τα ισπανικά (7%) και τα ιταλικά (3%).

Στο σύνολο, τα αγγλικά είναι η πρώτη ξένη γλώσσα που χρησιμοποιείται από τους Ευρωπαίους(32,6%) μπροστά από τα γαλλικά (9,5%).

Στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία*, η πρώτη ξένη γλώσσα είναι τα γαλλικά.

Στη Γαλλία, Ισπανία και στην Ιταλία, πρόκειται για τα αγγλικά.

Συνολικά, τα αγγλικά και τα γαλλικά (ή τα γερμανικά σε μικρότερο ποσοστό) θεωρούνται ως οι δύο πιο χρήσιμες γλώσσες που πρέπει κανείς να γνωρίζει.

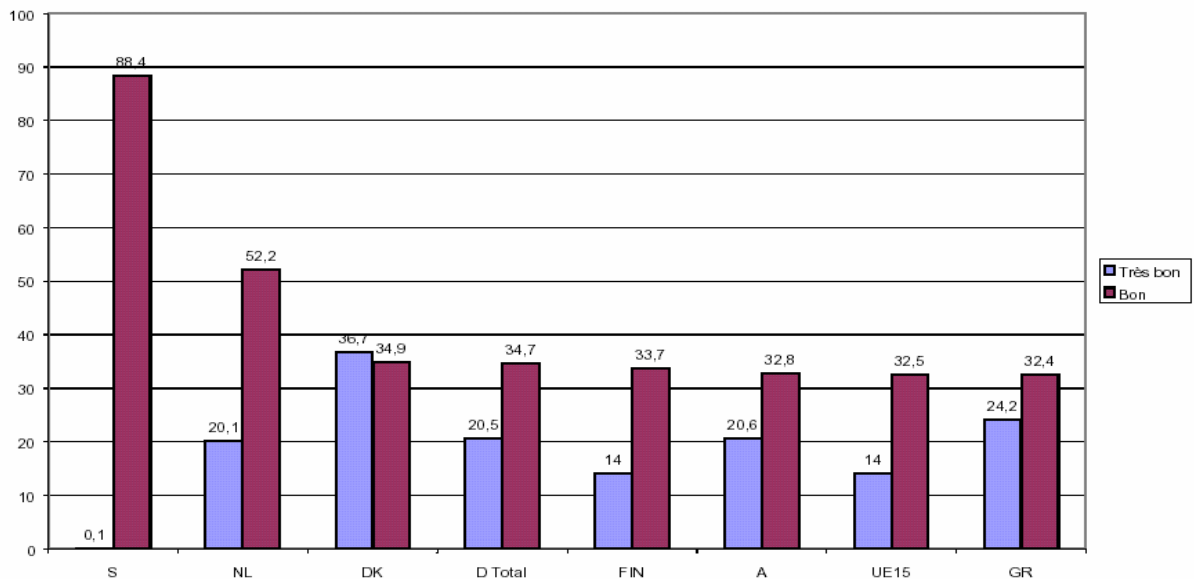
Ανεξάρτητα από το εάν οι πολίτες μιλούν ή όχι άλλες γλώσσες εκτός από τη μητρική, η πλειονότητα τείνει να πιστεύει ότι η γνώση των ξένων γλωσσών είναι/θα ήταν χρήσιμη (72%"πολύ χρήσιμη ή" αρκετά χρήσιμη). Αφετέρου, 39% των ερωτηθέντων ατόμων δεν έχουν την ίδια άποψη (ενάντια σε έναν κοινοτικό υπολογισμό μέσου όρου 22%).

Μέσα στις χώρες που τα αγγλικά είναι η πρώτη ξένη γλώσσα, οι πολίτες δείχνουν γενικά ότι η γνώση τους σ' αυτή τη γλώσσα είναι καλή (32,5%). Στη Σουηδία, το 88%

ασπάζεται την παραπάνω άποψη και στη Δανία, πάνω από το ένα τρίτο του πληθυσμού κρίνει πως έχει ένα πολύ καλό επίπεδο (37%).

β. Γνωστές γλώσσες

Επίπεδο Αγγλικών

γ. Χρησιμοποίηση των ξένων γλωσσών

Τα αγγλικά είναι η πιο κατάλληλη γλώσσα για να χρησιμοποιηθεί με περιστασιακό τρόπο κατά τη διάρκεια ταξιδιών στο εξωτερικό ή με ξένους επισκέπτες (35%), τουλάχιστον μια ώρα την εβδομάδα (15%) και τουλάχιστον μια ώρα την ημέρα (14%).

Η πρώτη ξένη γλώσσα χρησιμοποιείται κυρίως κατά τη διάρκεια των διακοπών στο εξωτερικό (47%), για να βλέπουμε ταινίες (23%) και για συνομιλίες

στην εργασία, είτε άμεσα, είτε τηλεφωνικά (21%). Η ίδια αναλογία ισχύει και για τη δεύτερη ξένη γλώσσα.

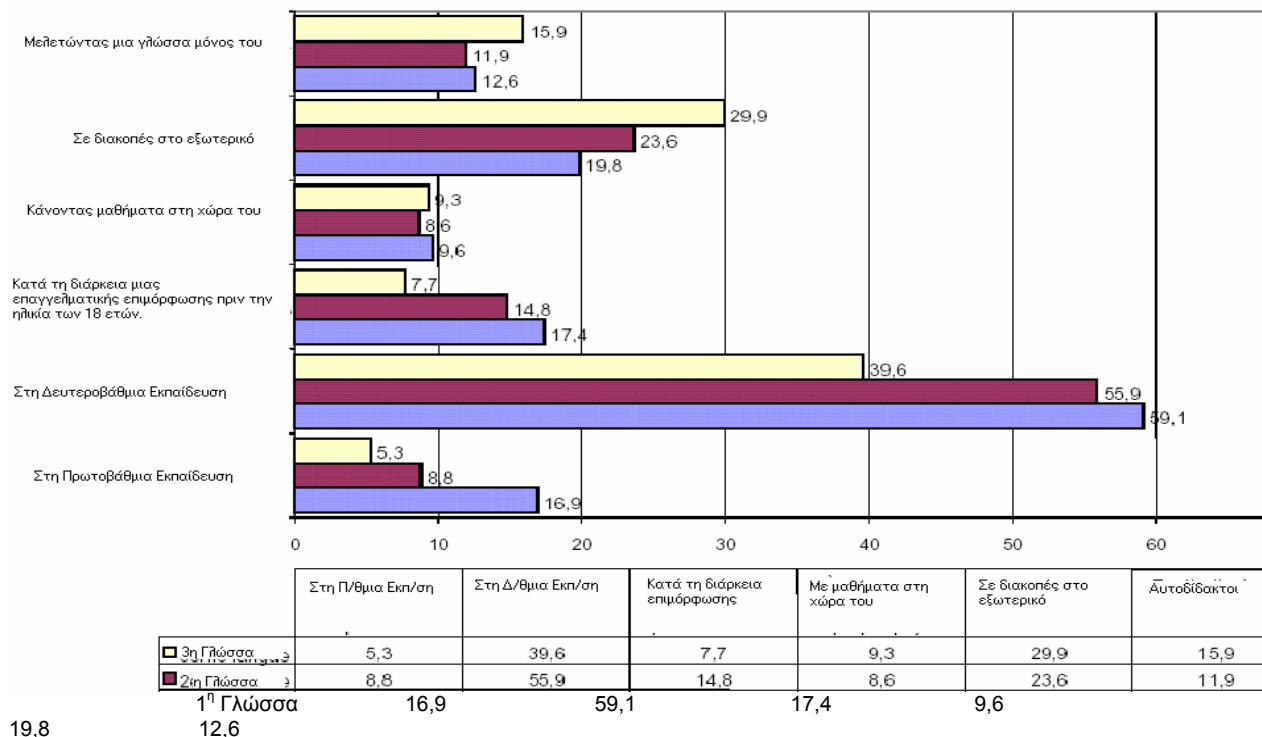
* Στην Ιρλανδία, το 38% των πολιτών χαρακτηρίζουν τα ιρλανδικά ως «ξένη γλώσσα»

Ένα πλάνο που αφορά τις διάφορες χώρες, δείχνει πως στην Ιρλανδία, η γλώσσα που έρχεται αμέσως μετά τη μητρική, χρησιμοποιείται στην ουσία για επικοινωνία με φίλους (25%) ή μέλη της οικογένειας (24%) και για παρακολούθηση ταινιών (24%).

δ. Εκμάθηση των γλωσσών ή βελτίωση της γνώσης τους

Γενικά, οι Ευρωπαίοι έχουν μάθει τις ξένες γλώσσες ή βελτίωσαν τη γνώση τους μέσα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ή κατά τη διάρκεια των διακοπών στο εξωτερικό. Πράγματι, αυτή η εκμάθηση ή η βελτίωση είχε σαν πλαίσιο την πρωτοβάθμια εκπαίδευση στην Αυστρία, και τα μαθήματα γλωσσών, στην Ελλάδα. Επιπλέον, οι πολίτες δηλώνουν πως έμαθαν ή βελτίωσαν την τρίτη ξένη γλώσσα ως αυτοδίδακτοι.

Το πιο διαδεδομένο μέσο για να μάθει κανείς τις ξένες γλώσσες θεωρείται το να συμμετάσχει σε φροντιστηριακά μαθήματα γλωσσών (46%). Το δεύτερο μέσο που χρησιμοποιείται, και όπως αναφέρθηκε από το 17% των ερωτηθέντων ατόμων, είναι "να μιλάμε την γλώσσα της καθημερινότητας με κάποιον που είναι η μητρική του γλώσσα". Ένας τρίτος τρόπος, δοκιμασμένος από τα 15% των Ευρωπαίων, είναι «οι συχνές ή παρατεταμένες παραμονές μέσα σε μια χώρα που μιλιέται η γλώσσα». Οι Δανοί επιβεβαιώνουν αυτή την τάση (33%). Οι Πορτογάλοι, αφετέρου, αμφισβητούν την εγκυρότητα αυτών των παραδοσιακών μεθόδων κατά το 57%.

Παρόλο που μια μεγάλη πλειοψηφία Ευρωπαίων κρίνουν αυτές τις μεθόδους αποτελεσματικές στο σύνολό τους, ξεχωρίζουν τρεις απ'αυτές :

- ❖ συχνές ή παρατεταμένες παραμονές μέσα σε μια χώρα που μιλιέται η γλώσσα (94%),
- ❖ χρήση της καθομιλουμένης με κάποιον που είναι η μητρική του γλώσσα (92%)
- ❖ ιδιαίτερα μαθήματα με έναν καθηγητή (90%).

ε. Κίνητρο όσον αφορά την εκμάθηση των γλωσσών

Εάν οι πολίτες που γνωρίζουν ήδη μια ξένη γλώσσα πρέπει να μάθουν ακόμη μία, το πρώτο κίνητρό τους θα ήταν :

- ❖ για να μπορέσουν να την χρησιμοποιήσουν κατά τη διάρκεια των διακοπών στο εξωτερικό (47%). Αυτό κυρίως αντιπροσωπεύει τους Γερμανούς (59%), Λουξεμβουργιανούς (58%) και τους Νεοιρλανδούς (57%).
- ❖ Η προσωπική ικανοποίηση αποτελεί επίσης ένα σημαντικό κίνητρο για να μάθει κανείς μια γλώσσα (37%), ιδιαίτερα για τους Λουξεμβουργιανούς (59%), τους Πορτογάλους (51%) και τους Ιταλούς (41%).

Επιπλέον, το 26% των Ευρωπαίων δήλωσαν ότι θα δικαιολογούσαν την εκμάθηση μιας άλλης ξένης γλώσσας, εάν μπορούσαν να την χρησιμοποιήσουν στην εργασία,

24% εάν τους επέτρεψε να κατανοήσουν άτομα άλλων πολιτισμών και το 22% εάν μπορούσαν να έχουν μια καλύτερη απασχόληση μέσα στη χώρα τους.

Όσον αφορά τους Ευρωπαίους των οποίων τα παιδιά είναι κάτω των είκοσι ετών, το 93% δηλώνει ότι είναι σημαντικό για τα παιδιά τους να μαθαίνουν άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες. Ιδιαίτερα οι γονείς στην Ελλάδα (98%) και στην Ισπανία (96%).

Στο Βέλγιο και την Αυστρία, τα αντίστοιχα 22% και τα 15% των γονέων εκτιμούν ότι η μαθητεία των γλωσσών δεν είναι σημαντική, ενάντια σε έναν κοινοτικό υπολογισμό μέσου όρου των 7%.

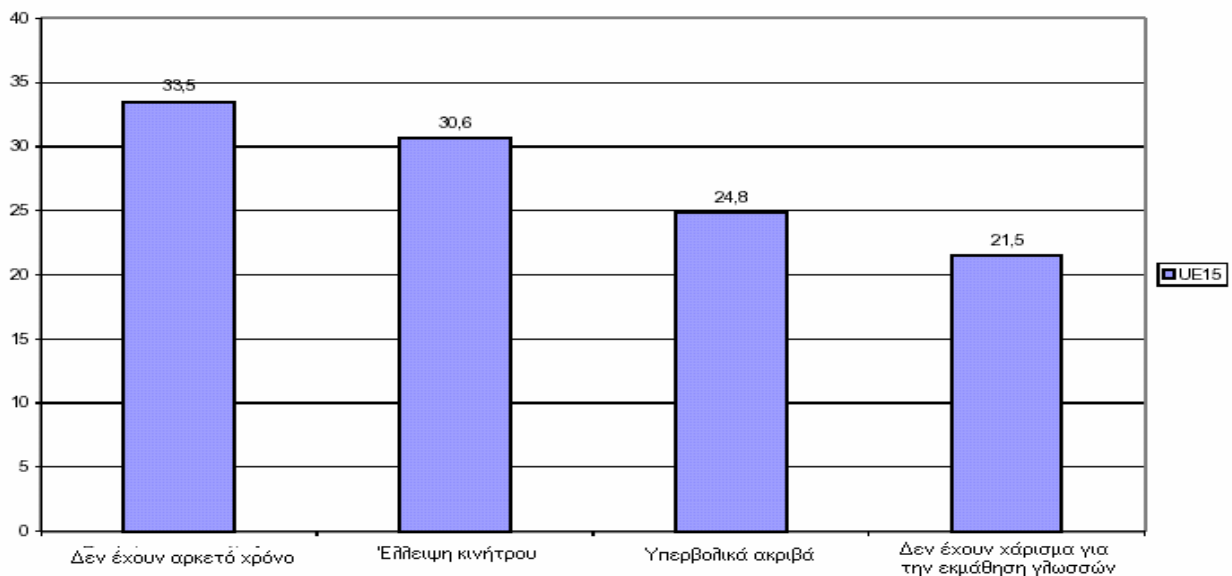
Ερωτηθέντες σχετικά με τις αιτίες που θεωρούν ότι είναι σημαντικές το παιδί τους να μαθαίνει άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες στο σχολείο ή το πανεπιστήμιο, οι γονείς απαντούν γενικά εν πρώτοις ότι επιθυμούν τα παιδιά τους να βελτιώνουν τις επαγγελματικές τους προοπτικές (74%). Είναι ιδιαίτερη η περίπτωση του Λουξεμβούργου (91%), της Γερμανίας (88%), της Πορτογαλίας, της Ισπανίας και της Ελλάδας (περίπου 80%) μόνο το 54% των Νεοίρλανδέζων γονέων επικαλούνται αυτήν την αιτία.

Οι άλλες αναφερθείσες αιτίες από τους γονείς είναι: "επειδή αυτή η γλώσσα μιλιέται κατά ένα μεγάλο μέρος στον κόσμο" (39%) ή μιλιέται κατά ένα μεγάλο μέρος στην Ευρώπη" (36%). Το 34% των γονέων δηλώνουν : "επειδή θέλουν τα παιδιά τους να είναι πολύγλωσσα .Το Λουξεμβούργο και η Σουηδία επιβεβαιώνουν αυτήν την τάση (αντίστοιχα 67% και 54% των γονέων).

Λόγοι οι οποίοι θα μπορούσαν να αποθαρρύνουν τους ανθρώπους από το να μάθουν μια ξένη γλώσσα

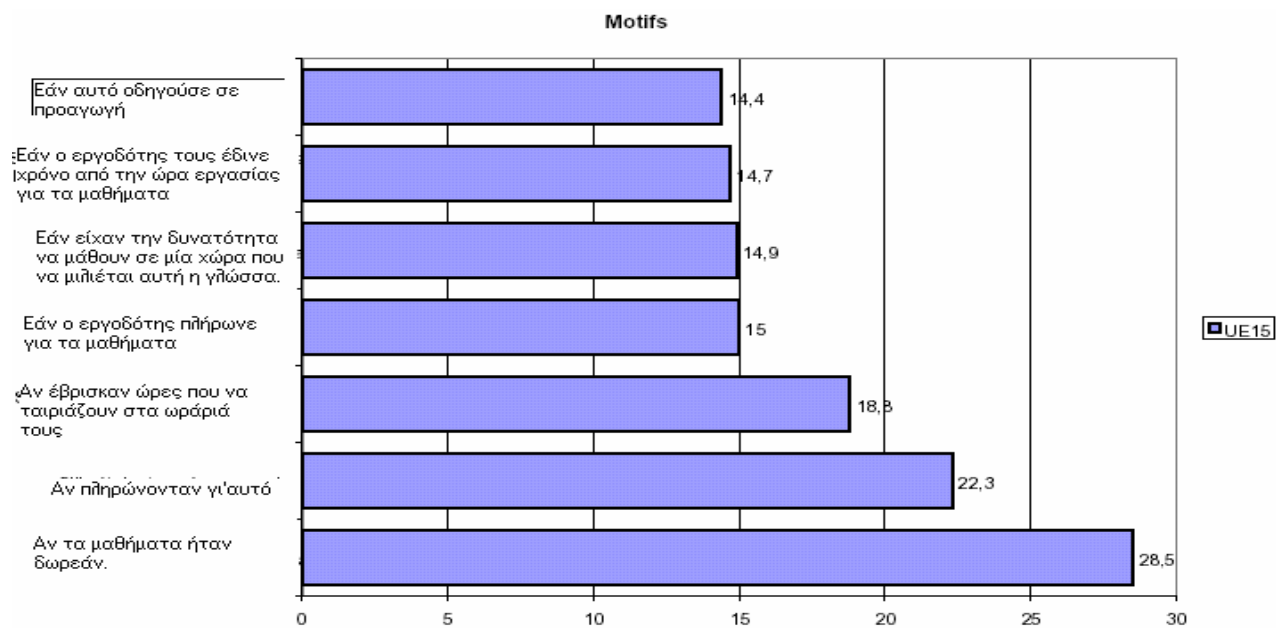
Raisons qui pourraient décourager les gens d'apprendre une langue étrangère

- **Η κύρια αιτία** που θα μπορούσε να αποθαρρύνει τους Ευρωπαίους να μάθουν μια ξένη γλώσσα ή να βελτιώσουν τη γνώση τους σ' αυτή, είναι ότι δεν έχουν το χρόνο να μελετήσουν κατάλληλα (34%). Είναι ιδιαίτερη η περίπτωση του Λουξεμβούργου (42%), της Ισπανίας (40%) και της Ιταλίας (38%).
- Η έλλειψη του κινήτρου είναι επίσης μια αιτία που προωθείται από το 31% των Ευρωπαίων .
- Στις Νότιες χώρες, πάνω από τρία άτομα στα δέκα δείχνουν αποθαρρυσμένα από το κόστος της εκμάθησης μιας ξένης γλώσσας: Πορτογαλία (36%), Ισπανία (31%), Ελλάδα (30%) και Ιταλία (29%).
- Τελικά, 22% των ερωτηθέντων, εκτιμά πως δεν έχει ταλέντο για τις γλώσσες. Κατά μέσον όρο, το 28% των Ευρωπαίων θα επιθυμούσαν να αφιερώσουν μια ή και δύο ώρες την εβδομάδα στην εκμάθηση των γλωσσών εάν υπήρχε η δυνατότητα επιλογής του πλέον κατάλληλου χώρου και σε μια λογική τιμή. Εξάλλου, ένα τρίτο του πληθυσμού (34%) δεν είναι έτοιμο να αφιερώσει χρόνο στη μαθητεία μιας ξένης γλώσσας.

Τα μέτρα που θα προέτρεπαν τους Ευρωπαίους να μάθουν άλλες γλώσσες θα ήταν:

- Δωρεάν μαθήματα (29%),
- Επιδοτούμενη επιμόρφωση (22%) και
- Εάν έβρισκαν ένα μάθημα που να ταιριάζει στα ωράριά τους (19%).

***Η σφυγμομέτρηση αυτή έγινε πριν τη διεύρυνση της Ε.Ε.. Η πρόσφατη σφυγμομέτρηση του ΕΥΡΩΒΑΡΟΜΕΤΡΟΥ διατίθεται στην παρακάτω διεύθυνση στα αγγλικά:
http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_237.en.pdf**